

Διόδωρος. Καλλίνικος. Λαόνικος; Μόνιμος. Πυθίων. Αίνειος. Συμφέρων. Ασκληπιάδης. Ξενοφάνης. Πρῶξιμος. Διάλλος.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γλῶσσα ἐν Σμύρῃ μετὰ τὴν Ὀθωμανικὴν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ὄχι ἡ Γαλλικὴ, ὡς λέγει ὁ Ἰταλογάλλος γεωγράφος Βάλλης, κακῶς πληροφορηθεὶς περὶ τούτου. Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ὀρθοδόξων Γραικῶν λαλοῦσιν οἰκεικῶς καὶ συνήθως ἐνκαθὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ οἱ τυμπολῖται ἡμῶν Λατῖνοι καὶ Διιμαρτυρουμένοι, ὡς γεννηθέντες καὶ συναναστραφέντες μετ' ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενοι εὐλόγως ὁμογενεῖς ἡμῶν κατὰ τινὰ τρόπον. Τὰ δὲ λοιπὰ γένη γινώσκουσι καὶ λαλοῦσιν ἐνίστε τὴν γλῶσσαν μας, ἂν ὄχι συνήθως. Οἱ Συρναῖοι τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, οἱ καὶ παλαιότεροι τοῦ τόπου κάτοικοι, πρωτεοντες ἐνταῦθα κατ' ἀριθμὸν, μάθησιν καὶ πλοῦτον, διατηροῦσι καλῶς ποιῶντες, φιλικὴν ἀρμονίαν μετὰ πάντων τῶν ἄλλων γενῶν τῶν συνοικίων περιποιούμενοι μὲν καὶ προστατέοντες τὰ ἴδια κατὰ τὸ δυνατόν. ἀλλὰ καὶ σεβόμενοι τὰ ξένα εὐκρινῶς καὶ φιλανθρώπως, καὶ τοι ἐνοχλούμενοι ἐνίστε ἀπὸ τῆ ἀντίζηλον καὶ προσηλυτικὸν πνεῦμα τῶν ἀλλογενῶν.

Ἐν τέλει προσθέτομεν, ὅτι δυστυχῆσασα ὀπισθοῦν ἡ μεγαλόπολις Σμύρῃ ἐκ τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τοῦ ἐμπορίου ἀναλαμβάνει κατ' ὀλίγον καὶ εἶναι ἐλπίζομενον προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ προαχθῆ ἔτι πλέον εἰς ἀκμὴν καὶ εὐμερίαν, ἐὰν εὐτυχῆ νὰ διοικῆται πάντοτε ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἷος ὁ νῦν ἀξιόλογος τῆς Ἰωνίως ἄρχων Χιλὴλ πσσαῆς, γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου. Εὐχῆς ἔργον, ἐὰν δυναθῶσιν οἱ Συρναῖοι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ καλοῦ τούτου διοικητοῦ, συνεργῶν δραστηρίου εἰς τὰ κοινὰ καλὰ, νὰ εὐπρεπίσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὴν καλὴν Σμύρνην, εὐκολύνοντες καὶ τὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τῶν περιχώρων δι' ἀμαξῶν, πραγμα εὐκατόρθωτον ὑπὸ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν προστασίαν τῆς ἐξουσίας.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

Ἐπὶ τοῦ μνήματος, ἐν ᾧ ἐτάφη ὁ πρῶην Σχολάρχης τῆς ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, Ἀβράμιος Καισαρένς, ἀποθανὼν ἐν τῇ Φροντιστηρίῳ τῆς Χάλκης, ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή αὐτῆ.

Ὡδε κηῖται Ἀβράμιος ὁ Ὀμηρόλης,
 Ὁ Φερμὸς Μουσῶν καὶ Ἀπόλλων λάτρης.
 Ὁς ἐν ὅλοις ἔτεσι πέντε ἐκλάμπας,
 Ὡς ἄλλος ἀστὴρ φαεινὸς ἐξ Ἑώας,
 Ἐν τῇ ἱερῇ τῇ δε φροντιστηρίῳ
 Ἐδυό ἐν ἀκμῇ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας,
 Αὐθιγοὶ φεῦ! τοῖς πᾶσι λιπῶν πένθος,
 Ἀλλὰ καὶ κλέος, ὄπερ οὐλοτ' ὀλεῖται.

ΠΡΕΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

Ἀρχὴ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ πείσεως πάσης κοινωτικῆς ἀνθρώπων ἀναμφιβόλως εἶναι ἡ καλὴ ἡ κακὴ ἀνατροφή τῶν πολιτῶν. Ἡ δὲ ἀνατροφή, μὴ ἔχουσα, εἰμὴ

πολλὰ μικρὰν ἐπιβρόχην εἰς τὴν μεγαλητέραν ἡλικίαν, καὶ ἐπειδὴ αὕτη, εἶναι βεβαρυνμένη ἀπὸ πολλὰς καὶ ἀναποφεύκτους ἀνάγκας καὶ διὰ τὴν βαθέως ρίζωμένην, νὰ εἴπω οὕτως, εἰς αὐτὴν ἕξιν καὶ πρόληψιν, περιορίζεται κυρίως εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, ἥτις ὡς ἀκμάζουσα καθ' ὅλας τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις, καὶ ὡς ἐμψυχωμένη ὅλως ἀπὸ ζωηρῶν αἰσθημάτων, εἶναι ἐπιδεκτικωτέρα πάσης ἐνεργείας καὶ τροποποιήσεως καὶ τὴν ὑποίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὴ μῦνται ὄλαι αἱ μικρότεραι ἄλλαι ἡλικίαι.

Ὅσα ἔθνη ἐπροώδευσαν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ δόξαν, ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀνατροφὴν τῶν γένων ἔλαβον τὰ πρῶτα βήματα τῆς μορφώσεώς των. Ὅσα δὲ πάλιν ἐξολοθρεύθησαν, ἡ ἀμέλεια αὐτῆς, ἥτις ἀνοίγει πάντοτε δρόμον τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν, ἔδωκεν τὴν πρῶτην αἰτίαν τῆς ἀπωλείας των ἰδοῦ τί ἀναφέρει περὶ τούτου ὁ σοφὸς Ἀβραῆς Βαρθελεμῆς.

« Ἀλλὰ τί εἶναι τὸ στερεὸν θεμέλιον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν; ὄχι βέβαια οἱ κανονίζοντες τὸ εἶδος τῆς πολιτείας, ἢ οἱ αὐξάνοντες τὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους νόμοι, ἀλλ' ἡ παιδεία καὶ τὰ χρηστά ἦθη, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνδρίζεται ἡ ψυχὴ, ὄχι οἱ κολάζοντες, ἢ οἱ ἀνταμείβοντες νόμοι, ἀλλ' ἡ κοινὴ φωνὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ λαοῦ, ὅταν τιμᾷ ἐπαξίως ἕκαστον. Οὕτως ἔκριναν περὶ τούτου συμφῶνως οἱ Νομοθέται, οἱ Φιλόσοφοι, οἱ Ἕλληνες ὄλαι, καὶ ἴσως ὄλα τὰ ἔθνη. Ὅστις ἀκαίρως ἐξετάσῃ τὴν φύσιν καὶ τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματα τῶν διαφορῶν πολιτειῶν, θέλει συμπεράνει τελευταῖον συμπέρασμα τοῦτο ὅτι ἡ διαφορὰ τῶν ἠθῶν ἀρκεῖ νὰ φθείρῃ τὴν ἀρίστην πολιτείαν, ἢ νὰ διορθώσῃ τὴν χειρίστην ἀπὸ ὅλας.

« Ὅσοι ἐμελέτησαν τὴν τέχνην τοῦ κυβερνᾶν ὄλαι συμφῶνως ἐγνώρισαν, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων κρέματα ἢ τύχη τῶν πολιτειῶν. »

Ἄς στρέψωμεν ἤδη τὴν προσοχὴν καὶ τὸ βλέμμα μας, εἰς τὸν ἀσφαλέστερον καὶ σοφώτερον διδάσκαλόν μας, τὴν γενικὴν ἱστορίαν, ὅπως φωτισθῶμεν καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Αὕτη ἡ ἀκμάσασα ποτὲ καθ' ὅλην τὴν νοερὰν καὶ ἠθικὴν δύναμιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος, ἀφ' ὅσα ὑπῆρξαν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν γῆν, ἡ Ἑλλάς αὕτη, λέγω, ἡ ἐκπληττουσα διὰ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς, παντὸς λογικοῦ ἀνθρώπου καρδίαν, ἡ πατρίς μας, ἥτις συγκρινομένη μὲ τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ἀπειρον ἕκτασιν εἶναι μικρά τις γωνία, πότε ἔκαστε τὰ πρῶτα βήματα τῆς μορφώσεώς της; Ὅποτε οἱ Δωριεῖς, οἱ Ἀχαιοὶ, καὶ οἱ Ἴωνες ἐπεμελήθησαν τὴν γενικὴν τῶν πολιτῶν πάντων ἀνατροφὴν. Πότε ἤρχισαν τὰ ἀριστουργήματα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν νὰ λαμβάνωσι τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ὑπεροχῆς καὶ τελειότητος; Ὅποτε οἱ Σόλωνες, οἱ Λυκούργοι, οἱ Χορῶνδαι, καὶ οἱ Ζάλευκοι ἐθέσπιζον νόμους, ὄχι διὰ νὰ πολλαπλασιάζωσι καὶ αὐξάνωσι τὴν κακίαν, ἀλλ' ἵκανοὺς νὰ πείσωσι τοὺς γεροντοτέρους, ὅτι, « Οἱ νέοι νὰ μὴ ἦναι ὑποχρεωμένοι νὰ τρέφωσι τοὺς γονεῖς των, ἐὰν αὐτοὶ δὲν ἐφρόντιζον νὰ τοὺς μάθωσι κάμμίαν τέχνην, διὰ νὰ